

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1830)

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "BREV TIL: Heiberg, Johanne Luise FRA: Heiberg, Johan Ludvig (1830)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 65. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000006.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[1830]. 1)

Gode Hanne! Du siger, at Du vil straffe mig. Det har Du ogsaa gjort, dog ikke med det, som Du kalder Din slette Skrift, thi Din Skrift er altid god og inderlig kjærkommen; Du har straffet mig derimod ved at skrive De, og endnu mere ved at see bedrøvet og melancholsk ud. Jeg vilde gjøre Alt for at see Dig fornøiet. Jeg er bange for at Du fortryder Din Venlighed imod mig, og undertiden ønsker, at Skeet var Uskeet. Men naar Du kjender mig rigtig, vil Du komme til den Overbeviisning, at Du aldrig behøver at fortryde nogen Godhed, som Du har viist mig, thi jeg elsker Dig alt for inderligt, og er Dig alt for taknemmelig, til ikke at bringe Digs. 66ethvert Offer. Er det Dit Ønske, at see flere Mennesker; vil Du gjerne, at St. og Ph. 1) skal komme her, saa siig mig det oprigtig, og jeg skal skaffe dem herud. Jeg spørger saa ofte med denne Sag; men er der noget Alvor deri, saa siig det oprigtigt, og jeg skal gjøre Alt hvad Du ønsker. Jeg er utilladelig jaloux, det er sandt; og det maa jeg sagtens være, naar jeg tænker paa, hvor meget Du maa behage enhver Mand, som har Forstand og Hjerte. Men jeg har tillige den største Høiagtelse, den sandeste Tillid til Dig. Naar jeg tænker paa det Indtryk, Du maa gjøre paa Andre, bliver jeg jaloux; men naar jeg tænker paa Dig selv, paa Din egen fortræffelige Character, saa er jeg saa rolig, som om der ingen Mandfolk, ingen Canuter var til i Verden. Derfor kan Du rolig yttre for mig ethvert Ønske om Forandring i vort eensomme Liv; jeg kan meget vel sætte mig ind i Dine Tanker, og skal vide at forstaae Dig. — Hvorom Alting er, saa vil jeg nu ønske Dig, at Du ikke maa ligge vaagen i Nat, men sove sødt og drømme enten intet eller behageligt. — Jeg er bange for at Du ikke kan læse mine Kragetær. Kan Du ikke læse det Foregaaende, saa gid Du da i det mindste maa kunne læse dette: Jeg elsker Dig ubeskriveligt. Gid Du maa falde i Søvn, med disse Ord for Øiet, og med en venlig Tanke paa den fraværende Ven, som skrev dem!

[Bagpaa Papiret staar:]
Til den, jeg elsker.

[Nedenunder er tilføjet:]
Erklærer mig for endnu
at have de samme
Tanker.

den 6. April 1833.
J. L. Heiberg.

s. 67Tak for Laan af Dit Kammer! Det er mit Paradis her paa Jorden. Det skulde ikke forundre mig, om Brevene fra Paradis vare skrevne herinde; thi der er noget paradisisk ved denne Stue og ved Alt hvad som findes deri. Ogsaa i den Henseende ligner den Paradiset, at her findes et forbudt Træ i Din Brodeerramme. Men Du troer vel, at jeg ikke er nogen Adam; jeg har ikke rørt den forbudne Frugt, og vil derfor, som jeg haaber, undgaae at jages ud af mit Eden. Eller rettere sagt, vel er jeg en Adam, men en skikkelig Adam.

God Nat, Eva!

Til min Broder.

Da Du ikke er her, saa vil jeg opskrive mine Tanker; var Du her, saa sagde jeg dem vel alligevel ikke. 1)

Jeg kan ikke lade være at tænke paa en Ting, der vilde blive Tilfælde, dersom der blev noget af det omtalte. Hele min Familie har ikke (og kan ikke have) mindste Interesse hverken for Dig eller Din Moder. Du maa for al Ting ikke antage dette for nogen Bebreidelse, det er mig desværre al for klart og tydeligt, at det ikke kan være anderledes, og seer Du, det har de selv en dunkel Følelse af, og netop det gjør, at de stødes lettere og fordrer mere Opmærksomhed end de vilde under det modsatte Tilfælde. Som det nu er, kan de ikke gjøre Fordring paa noget saadant, men det vilde uden Tvivl blive Tilfælde, dersom det blev anderledes. Dersom Du ikke kan forstaae, hvori det kan bestaa, vil jeg sige Dig det, dersom jeg kan. (Skrive er en ganske god Ting, men man bliver saa let misforstaaet, dog Himlen være lovet, at den er til, thi ellers var vi ulykkelige, som ikke kan tale). Det bestaaer især i at blive vist nogen Opmærksomhed, som at komme til hinanden og sligt, som jeg ikke saadan kan sige. Dersom det nu ikke skete, saa vilde jeg have mange ubehagelige Timer derover, det ved jeg; dersom det skete, vilde dets. 68være dem her til Byrde. Naar Du bare forstaaer mig ret, jeg mener ikke, at det skulde være som Konen i Flyveposten; 1) men hvor sjelden det endogsaa vilde gaa paa, saa vilde det dog være til Byrde og sæt Dig saa i mit Sted! Dette synes Du vist, er en Bagatel, som ikke er værd at opholde sig ved, men Du kan tro, for mig er det meget smertelig og betydende, derfor synes jeg, at det er allerbedst, som det er. — Dette er kun en af de mange Tanker som krydser mig omkring i Hovedet i den Anledning, og som jeg her har opsat, thi ellers havde Du vist aldrig faaet dette at vide. —

Vil Du svare noget paa den, saa gjør det skriftlig, det er mig ømfindtlig at tale derom. —

Saaledes har jeg i Sinde at skrive alle mine Tanker op, for at Du dog kan faae dem at vide.

Tak, min egen Hanne, for Din yndige lille Seddel, for Din Fortrolighed, og især for Dit Løfte i Slutningen, at ville opskrive alle Dine Tanker, for at jeg dog kan faae dem at vide. Ja visselig ønsker jeg intet mere end at

kjende Dine Tanker. Du har stedse været saa tilbageholden, jeg har ligesom maattet erobre ethvert nok saa lille Beviis paa Din Fortrolighed; og det har ofte bedrøvet, ja ængstet mig saa meget mere, som jeg godt kan mærke, at Du ved Din Tilbageholdenhed ofte giver Anledning til smaa Misforstaaelser, som kunde været hævede ved Aabenhjertighed fra Din Side. Endnu i Aften, da Du et Øieblik lod til at ville blive tilbage her i Kammeret, og lade mig gaae iforveien, har Du vist tænkt paa, at tilintetgjøre Din Seddel, for at jeg intet skulde erfare af hvad Du havde skrevet. Jeg gyser ordentlig ved Tanken, om at dette kunde være skeet, og at Du kunde have vedblevet at skjule Dine Følelser i endnu længere Tid. For Alting, da Du ikke holder af at tale, saa vedbliv, ifølge Dit Løfte, at meddele mig skriftligt Dine Tanker om alle de Gjenstande, hvors. 69om jeg endnu ikke kjender dem; thi efter saa lang Tids nøiere Bekjendtskab med Dig, er Du mig dog endnu bestandig i mange Henseender en Gaade. Saa meget i Dit Væsen og i Dine Tanker er skjult for mig, og jeg kan godt mærke, at just hvad Du skjuler, er Noget af det Bedste, som jeg allerhelst vilde kjende. Hvad den omtalte Sag angaaer, da takker jeg Dig for Din Oprigtighed, men tilstaaer, at jeg ikke kan see nogen betydelig Anstødssteen i hvad Du fremsætter til min Overveielse. Troe ikke, at jeg anseer Tingen for en Bagatel; tvertimod; men jeg mener kun, at den kan indrettes paa en ganske simpel Maade til Din og Alles Tilfredshed. Jeg vil med al Oprigtighed tilstaae, at jeg for min Part vel ikke har nogen særdeles Interesse for Din Familie, men jeg har det dog for saa vidt, som det er Din Familie. Allerede fra gammel Tid af er jeg vant til at tænke paa Dig, hvergang jeg seer nogen af dem eller hører dem nævne. Synet af Enhver af dem har allerede i flere Aar, blot ved Erindringen om Dig, faaet mit Hjerte til at banke. Og skulde jeg være saa indskrænket, at fordre, at Du ikke skulde omgaaes Dine Forældre og Søskende? De Forhold, hvori Naturen har sat Dig, ere alt for hellige, til at Du skulde krænke dem, omendskjøndt Du ved Dit Genie og ved Din hele Uddannelse er kommen til at staae høit over dem. At Du er en god Datter og en god Søster er en Dyd, som jeg ikke vilde have, at Du skulde undvære, ligesaa lidt som nogen anden af de Dyder, som Du besidder; thi jeg elsker Dig i alle Dine Fuldkommenheder, og i denne ikke mindre end i de andre. Men Mening er derfor, at vi, efter den Foreening, jeg ønsker, ogsaa maatte omgaaes Din Familie meer end hidtil, og dette kunde jo meget vel skee, uden at vi derfor behøvede at indskrænke vor øvrige Frihed til at see hvem vi ønske. Du maa betænke, at naar Du først er Frue i Huset, bliver det tildeels Dig, som kommer til at raade for alt Sligt; og det vil neppe blive Dig med Din fine Tact for det Skjønne vanskeligt at træffe des. 70rette Grændser saavel heri som i alt Andet. Skulde jeg foreløbig gjøre et Forslag, vilde det blive, at bestemme en Dag om Ugen til selskabelige Sammenkomster med Familien paa begge Sider. Dog, det Forslag duer nok ikke; men Du selv vil nok finde det Rigtige.

Fra det Heibergske Hjem

5

Tiden forbyder mig at skrive mere herom i Aften. Vær blot overbeviist om at denne Anstødssteen let kan hæves, og at jeg alt for meget ærer den Følelse, som Du ytrer i Din Seddel. Siig mig kun noget mere herom, og opsæt især ikke at meddele mig de andre Tanker, som krydse sig i Dit Hoved. Jeg ængster mig over, hvad det kan være. Ikke desmindre, selv om det var mig ubehageligt, saa siig det dog reent ud, thi Ærlighed og Oprigtighed er os paa begge Sider tjenligst.

Men ogsaa om andre Ting ønsker jeg at kjende Dine Tanker. Jeg har forstaaet Slutningen af Dit Brev saaledes, som om Du vilde lade mig gjøre et og andet dybt Blik ind i Dit Indre. Hold endelig Ord! jeg ønsker intet høiere end at kjende enhver Fold og enhver Krog i Din dybsindige Character.

— God Nat! Tænk venlig paa Din Broder.

Tak for Dit Svar, der er noget saa beroligende og hjertelig deri, at det har rørt mig. Du har en saa nydelig, yndig, fornuftig Maade at tage sligt paa, at det nok er værd at betro Dig sine Tanker, for at faa saadan et Svar. Men hvad der ængster mig er, at Du troer, at hvad jeg skjuler, er det bedste; nu gruer jeg for at lade Dig see i disse skjulte Folder, for at Du muligen kunde blive skuffet, og saa kommer det an paa, om der er nok tilbage, eller om Du netop har gjort Regning paa det. I det Hele er jeg bange for, at Du har for gode Tanker om mig og lægger noget betydende i mine allerubetydeligste Tanker. Det kan ikke andet end ængste mig, thi seent eller tidlig maa Du dog opdage, at Du har bedraget Dig, og saa? —

s. 71 Brev fra Johan Ludvig Heiberg
(1830-31) s. 72

s. 73Jeg har næsten været sammen med Dig hele Natten, Du kan nok begribe paa hvad Maade. Idag har ingen af de Tanker krydset mig om i Hovedet; naar de atter lader sig til Syne, skal jeg meddele Dig dem, men Du behøver ikke at ængste Dig derover. En saa fortræffelig Broder behøver ikke at ængste sig for sin Søsters Tanker. Farvel saalænge, vi sees i Aften.